

være berettiget til, naar nyt Hegns Reising er bleven ham paalagt, at fordr, at Eieren skal bære en Deel af Omkostningerne ved Hegnets Opførelse. — I Mangel af Dverenskønst bestemmes Erstatningen ved sagkyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 20).

Hvo, som har at vedligeholde en større Hegnsstrækning end halvt Hegn mod sin Nabo, skal, naar han paa den Deel af Hegnsstrækningen, som overstiger Halvdelen, har opført et lovligt Hegn, og dette er i god Stand efter at have staaet i mindst 3 Aar, have Ret til at paastaae, at hans Nabo for Eftertiden skal overtage Vedligeholdelsen af samme, dog herfra undtagne de Tilfælde, i hvilke den større Hegnsbyrde grunder sig paa Dverenskønst eller anden særlig Afdømt. — Vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

11) Forslag under Nr. 7 til § 4 af Udvalget (fr. Nr. 10):

„Iste Linie udgaae Tidene, og Vedligeholdelse“.

vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

12) Forslag under Nr. 8 til samme Paragraph af Udvalget:

3die Stykke affattes saaledes:

„Naar nyt Hegn forlanges reist, bør dette saavidt muligt opføres inden 1 Aars Forløb; dog kan Udsættelse, efter Bestemmelse af det sagkyndige Skjøn, finde Sted hvor Omstændighederne tale derfor, men ikke udover 5 Aar, og forsaavidt Udsættelse tilstaaes udover 3 Aar, skal den, der har forlangt Hegnet reist, efter Forløbet af 3 Aar kunne foranstalte det Tilbagestaaende opført mod at erholde Udgifterne derved tilbagebetalte af den Paagjældende med Halvdelen ved Udgangen af hvert af de to paafølgende Aar. Hvor Hegnet skal bestaae i Tjørn eller anden Hegnsplantning, som først efter en længere Aarvælle kan afgive det fornødne Hegn, bliver det i Mangel af mindelig Dverenskønst nærmere ved Skjønet at bestemme, hvorledes et saadant midlertidigt skal tilveiebringes“.

vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.

13) Lovforslagets § 4, med de vedtagne Forandringer saalydende:

Med Hensyn til Hegns Reising deles Hegnslinien saaledes mellem de tilstødende Eiendomme, at enhver af disse saavidt muligt faaer sit Hegnsstykke i en samlet Strækning, og at der ikke tildeles Nogen Hegn mod anden Mandes Hauge, Gaards- eller Hunsplads, medmindre tvende Hauge, Gaards- eller Hunspladser stode sammen, eller en lige Deling af Hegnslinien ikke paa anden Maade kan opnaaes.

I Mangel af mindelig Dverenskønst mellem Naboerne afgjøres det ved sagkyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 20), hvorledes Hegnslinien skal deles, saavel som inden hvilken Tid Hegnet skal været færdigt.

Naar nyt Hegn forlanges reist, bør dette saavidt muligt opføres inden 1 Aars Forløb; dog kan Udsættelse, efter Bestemmelse af det sagkyndige Skjøn, finde Sted hvor Omstændighederne tale derfor, men ikke udover 5 Aar, og forsaavidt Udsættelse tilstaaes udover 3 Aar, skal den, der har forlangt Hegnet reist, efter Forløbet af 3 Aar kunne foranstalte det Tilbagestaaende opført mod at erholde Udgifterne derved tilbagebetalte af den Paagjældende med Halvdelen ved Udgangen af hvert af de to paafølgende Aar. Hvor Hegnet skal bestaae i Tjørn eller anden Hegnsplantning, som først efter en længere Aarvælle kan afgive det fornødne Hegn, bliver det i Mangel af mindelig Dverenskønst nærmere ved Skjønet at bestemme, hvorledes et saadant midlertidigt skal tilveiebringes.

vedtoges med 66 Stemmer mod 1.

Forslagets § 5 (see Tillæg A. Sp. 2065—66).

vedtoges uden Afstemning.

14) Forslag under Nr. 9 til § 6 af Udvalgets Sleertale (Alberfsen, C. Christensen, S. Christensen, Raaborg, Rjør og Kruse):

Paragraphen affattes saaledes:

„Forsaavidt ikke Andet bestemmes, er Enhver, der skal reise nyt Hegn, berettiget til at